

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 6.00 + Vincek Petar

UTORAK - 6.00 + Mišak Branko god.

SRIJEDA - 6.00 + Vugrinec Đuro god. i Katarina

ČETVRTAK - 6.00 + na čast sv. Obitelji - zahvala

PETAK - BADNJAK - 24.00 - skupna sv. misa!

SUBOTA - BOŽIĆ - SVETKOVINA ROĐENJA GOSPODNJEGA

7.30 + župna

9.30 + Lacko Pavao god. Anka, Milka i Danica

11.00 + Mišak Ivan god. i Barbir Stjepan

NEDJELJA - BLAGDAN SV. OBITELJI - SV. STJEPAN

7.30 + župna

9.30 + Kobal Slavica god.

11.00 + skupna sv. misa!

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Dječji zbor - četvrtak u 19.00

Zajednica mladih - subota u 18.00, Susret ministranata - subota u 17.00

ŽUPNI VJERONAUČ: nema! Doći na sv. misu!

1.							1. Sin će Božji k nama...
2.							2. Dođi, dođi nam...
3.							3. Gabrijel or'o ...
4.							4. Već se bliži vrijeme ...
5.							5. ... Djevice Bogorodice
6.							6. I Ona je ...po Duhu Svetom
7.							7. ... one lijene ljude

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vugrinec; e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com

Izdaje: Župa M.B. Snježne, Široke Ledine 4, 42202 Trnovec, prosinac, 2010.

web: www.zupa-trnovec.hr, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 4 (108)

19. prosinca 2010.

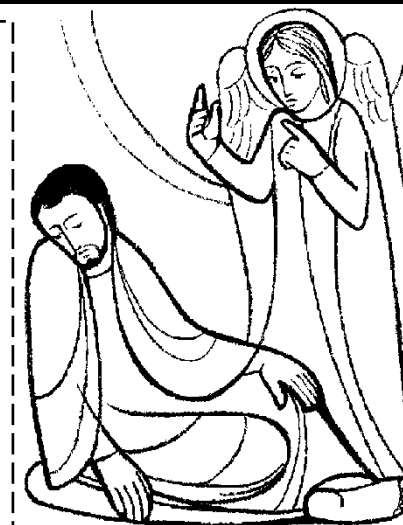
4. NEDJELJA DOŠAŠĆA

Ne boj se!

Josipu je u snu objavljeno da će tvoje ime biti *Emanuel - Bog s nama*.
Ti si svakom čovjeku bio prisutan ne samo tjelesno, vidljivo, nego si potpuno, cijelim svojim bićem, nastojao prodrijeti u tajne ljudskoga srca, otkriti duboke potrebe čovjeka.
Isuse, ti si zaista znao tješiti, jer si pažljivo slušao. Znao si liječiti, jer si pomno ispitivao korijene bolesti; ti si znao vratiti radost, jer si imao oko i pogled za žalosne i siromašne.

Kako se moramo zastidjeti pred tobom, Isuse! Mi smo tako površni u susretima, tako tupi i bezosjećajni, gotovo neprisutni u našim odnosima. Škrtarimo na angažiranoj prisutnosti u kojoj se jedino može otkriti istinska ljubav koja oslobađa, koja tješi, koja daje snage, koja unosi svjetlo i radost u ljudsko srce.

Isuse, ti si i danas angažirano u ljubavi prisutan za svakoga od nas u svakoj našoj potrebi i radosti, u svakom času života.

Popričesna molitva

Gospodine,
po anđelovu smo navještenju upoznali utjelovljenje Krista, tvoga Sina.
Molimo te:
ispuni nas svojom milošću i mukom i križem njegovim privedi nas k slavi uskrsnuća.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Kako je uzvišena spoznaja da nas Bog treba, da smo mu potrebni. On je htio da surađujemo u Njegovom planu spasenja i otkupljenja čitavog čovječanstva. Bog nas ne želi spasiti bez nas, bez naše suradnje. Na to nas posebno podsjeća ovo predbožićno vrijeme, kada iščekujemo radosni blagdan Isusova dolaska na ovaj svijet.

Bog je trebao Mariju, običnu djevojku iz Nazareta. Trebao je i Josipa, trebao je njegove ruke, trebao je njegovu vjernost, trebao je njegovu hrabrost i zaštitu. Evo, oni su omogućili da Bog dođe k nama i bude s nama. Bog je htio da mu ljudi budu potrebni. Nije Mariji bilo lako i jednostavno Bogu reći „da“, Bogu se staviti na raspolaganje bez ikakvih uvjeta i pitanja. A nije joj ni sve bilo jasno, isto kao i njezinom zaručniku Josipu. Trebalo je imati herojsku vjeru prihvatiti ono što je Bog od njih tražio.

Ali slušamo u današnjem Evanđelju - Marija prihvaća ponudu i govori: „Evo službenice Gospodnje“. I Josip isto tako čini ono što Bog od njega traži: ne napušta Mariju, nego je uzima za ženu iako zna da dijete u njoj začeto nije njegovo, nego Božje!

Bog ni danas ne želi djelovati sam. A mi ponekad kao da upravo to očekujemo, pa na njega pokušavamo svaliti svu odgovornost za bolest, glad, nepravde u svijetu i sva druga zla. Često govorimo: Pa zašto je Bog dopustio da se dogodi ovo ili ono? A tko kaže da je Bog to dopustio? Za puno nevolja smo krivi mi sami. Tko je kriv za glad u svijetu? Čovjek koji ima previše, a htio bi imati još i više! Bog je nama dao nalog da budemo Njegove ruke u svijetu, da pomognemo svojoj braći i sestrama, a ne da ih iskorištavamo.

Ako je netko invalid – mi imamo dvije zdrave ruke. Ako netko oskudijeva – mi možda imamo više nego on pa mu možemo pomoći. Ako je netko žalostan – nama je Bog dao samilosno srce...

Posljednji dani došašća u kojima se nalazimo daju nam lijepu priliku da svoje srce otvorimo drugima u potrebi i tako se najbolje pripravimo za Božić. Ne pokušavajmo svoje srce umiriti kakvim sitnim božićnim darom, pa čekati sljedeći Božić - naša spremnost da pomazemo drugima koji su te pomoći potrebni treba ostati trajna. Tek tako obraćeni smijemo se i možemo se iskreno radovati Božiću.

Josip Hadrović, župnik

ADVENTSKI VIJENAC

Adventski vijenac

Stariji će se sjetiti da u Hrvata ranije nije bilo toga vijenca. Hrvatski i srpski „komunistički“ (partizansko-antifašistički) zločinci uvijek su vjeru prikazivali kao privatnu stvar, a zapravo su je planski i grubo zabranjivali, pa tako ni adventski vijenac nije smio biti nigdje osim u kući i crkvi. Posljednjih dvadesetak godina običaj adventskih vijenaca proširio se i u javni život našeg društva. Evo kratke povijesti, pa će nam njegova smislenost i poruka sama po sebi doći i uvidjet ćemo i (nadam se) izbjegavati opasnost da nam on postane samo dio folklor. Prvi adventski vijenac na svijetu pojavio se 1838. u domu za siromašnu djecu "Das Rahe Haus" ("Trošna kuća") u Hamburgu. Mladi evangelički pastor i odgojitelj Johann Hinrich Wichern (1808. – 1881.) okupio je 1838. siročad s ulice te im ponudio staru i trošnu kuću kao novi dom. Želio je te godine svojim štićenicima Došašće učiniti što ljepšim, pa se dosjetio i napravio drveni kolut na kojeg je stavio 4 velike svijeće za 4 nedjelje, a između njih 19 malih, za dane u tjednu. Svaki dan palili su po jednu svijećicu, a vijenac je na Božić zasjao poput velikog svjetlosnog kruga sa 24 svijeće. Odatle se vijenac širio dalje, da bi danas bio obilježje Adventa po čitavom svijetu.

Simbolika i poruka adventskog vijenca

Krug ili prsten nema početka i kraja. Oduvijek se tumačio kao simbol vječnosti i neprekinute vjernosti. Tu, dakle, čitamo znak Božje vjernosti zadanim obećanjima, gdje obećaje kroz čitavu Bibliju spasenje čovjeku, stvorenju koje najviše ljubi; na isti način vijenac možemo promatrati kao simbol koji je u antičko vrijeme predstavljao znak pobjede, a u kršćanstvu je postao znak pobjede Isusa Krista, znak spasenja koje smo po Njemu dobili. Zato je dobro da vijenac bude okrugli. Svakakvi drugi izričaji nisu zabranjeni, no gube ovu simboliku. Jasno je da postupno paljenje svijeća, označava približavanje Božića. Svetkovine kad se vjernici raduju, slave i sjećaju se tog najvećeg dana u povijesti Zemlje => dolazak Sina Božjega na svijet. Trenutak je to kad Bog samoga sebe po Sinu objavljuje svakom čovjeku. Svjetlo svijeća podsjeća, dakle, na onoga koji je za sebe samoga rekao – Ja sam svjetlo svijeta! Danas imamo vijenčice svih vrsta i oblika, no prvotno je bio isključivo od zimzelenog granja koje ni po zimi ne gubi svoje lišće. Dakle, zelenilo vijenca upućuje na život koji ne prestaje, na život vječni koji je Bog po Isusu objavio. Slobodno se veli da ove zelene grane podsjećaju i na Isusov ulazak u Jeruzalem, kada ga je narod svečano pozdravljao kao kralja i mesiju, jer ambrozijanska liturgija (još danas postoji u milanskoj biskupiji) u Adventu predlaže čitanje Isusova svečana ulaska u Jeruzalem.